

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Jeg vil gerne sige til den højtærede minister, at jeg meget vel er klar over, hvorledes Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses ledelse ser på det spørgsmål nu; jeg har haft lejlighed til at drøfte det adskillige gange i den kommission, hvis arbejde er indstillet — som den højtærede minister jo ved — det ligger ganske klart mellem os på nuværende tidspunkt. Men dengang blev der blandt arbejdsmændene klart og tydeligt peget frem imod én arbejdsløshedskasse, som kunne klare alle problemer, og jeg vil gerne sige til den højtærede minister, at der har da også lydt visse røster her i dag — jeg tænker på det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, som jo ikke har givet tilslutning til tanken; det ærede medlem var noget tilbageholdende i dag, for tilbageholdende efter min mening — i retning af, at hele arbejdsløshedsløvgivningens grundlag må tages op til overvejelse. Den højtærede minister mener, det er utopi at tale om, at 64 kasser med 3 700 afdelinger skal afvikles og erstattes med et mere moderne apparat. Jeg tror, den højtærede minister vil komme ud for skuffelser, hvis han fastholder det standpunkt, han har angivet her.

Socialministeren (Bomholt): Med hensyn til de store kasser er det nok muligt, som jeg sagde i mit indlæg før, at udviklingen vil gå i den retning; men jeg sætter en tyk streg under ordet udvikling. Jeg skelner her meget stærkt mellem den statslige konformitet, der viser sig som tvang ovenfra — fra konservativ side synes man bedst at kende staten, når den handler ovenfra nedad — og en samfundsmæssig udvikling af demokratisk karakter, der efterhånden fører i den retning, idet man gradvis og naturligt erkender, hvad et storindustrielt samfund kræver, også af arbejdsorganisatoriske former.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg sige, at den Alfred Jensenisme, som vi møder her i tinget, har mere sammenhæng med stalinisme end med leninisme. Det var alligevel trods alt den gamle stalinist, der talte.

Formanden: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Jeg gør opmærksom på, at vi har endnu en sag, vi skal behandle i dette møde.

Alfred Jensen: Nej, det er den samme Alfred Jensen, som har talt gennem årene. Men når ministeren endelig vil beskæftige sig med mig og mit indlæg, synes jeg, han skulle svare på de ting, jeg har spurgt ham om, nemlig om han vil gøre noget for at indfri de forventninger, som bl. a. smedene nærer om en opdeling af de 40 dage, ikke i to perioder, men i fire, og desuden om en væsentlig forhøjelse af hjælpen. Det er problemet, og det skulle ministeren svare på.

Socialministeren (Bomholt): De enkelt-heder, man fremfører fra kommunistisk side, må ses i lyset af den helhed, man tilstræber, og det, man tilstræber, er proletarisering, d. v. s. at arbejderne skal se målet forude, men helst have så mange pjalter på kroppen som vel muligt. Positivt og aktivt har kommunisterne aldrig ydet noget i dansk arbejderbevægelse.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Vil ministeren virkelig bilde nogen ind, at de forslag, vi har stillet angående karenstidens bortfald og angående en bedre brændselshjælpsordning, skulle betyde proletarisering og pjalter på kroppen? Jeg fatter ikke, at den højtærede minister vil gøre sig så latterlig.

Hermed sluttede forhandlingene.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Peter Ravn: Jeg foreslår, at de to lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om leje.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 919, fremsættelsen i tidenden sp. 1951).

Lovforslaget sattes til forhandling.